

24. 3. 1965

Άγαπητέ κ. Αθανασιάδη,

Μέ αληθινή κατάπληξιν είδα νά γρ^φφετε ότι κατά τήν συνάντησιν μας είς τό Υπουργείον Παιδείας συνεφώνησα-καί μάλιστα άπολύτως - ότι δέν έπρεπε νά γίνη δοκιμασία πρός έκλογήν άρχιμουσικου τής ΚΟΑ. Λυπούμαι διότι είμαι υποχρεωμένος νά διαψεύσω κατηγορηματικώς τόν ισχυρισμόν αυτόν ως άπολύτως ανακριβή. Τό μόνον ποῦ είπα ήτο ότι δέν συμφωνούσα νά άφεθῆ τό πρῶτον "εργον είς τήν έκλογήν τοῦ υποψηφίου, αλλά έπρεπε νά ήτο δι'όλους τό ίδιον. Ουδέέν πέραν αὐτοῦ.

Δέν προτίθεμαι νά άπαντήσω είς έπιστολήν γραμμένην είς τοιοῦτον ὄφος.

Εἶναι πάντως παράδοξον ότι αντί νά εκτιμήσετε τήν εὐρύτητα άντιλήψεως τής Καλλιτεχνικῆς Έπιτροπῆς τής Σ.Ο.Β.Ε. (άνέμενα μάλιστα ότι καί θά μᾶς εύχαριστοῦσατε) ζητεῖτε τήν εφαρμογήν νόμου, δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ οποίου ἄλλη Έπιτροπή σᾶς απέκλεισε, πράγμα διά τό όποϊον καί διεμαρτυρήθητε. Προσθέτω μόνον τοῦτο ότι ή Κ.Ε. κατέληξε εἰς τήν άπόφασιν νά καλέση τοῦς ὑποψηφίους είς μίαν δοκιμασίαν, άφοῦ έλαβε προηγουμένως άρμοδίως νομικήν συμβουλήν.

Σᾶς συνιστῶ λοιπόν φιλικῶς νά εξετάσετε ψυχραίμως τό θέμα.

ετά τιμῆς

